Święć się imię Twoje

Imię Boże powinno być również święcone naszymi słowami. Zasadą Pisma Świętego jest: *„Z obfitości serca usta mówią”* (Mat. 12:34-37), przeto jeżeli serce jest poświęcone Bogu, jeżeli usilnie stara się rozpoznawać i czynić Jego wolę, a unikać wszystkiego, co woli Jego jest przeciwne, jeżeli przez rozmyślanie i badanie Boskiego Słowa, umysł poznał świętość, dobroć i zacność Boskiego charakteru oraz wielkość i piękność Jego planu to i słowa ust naszych będą takie, że przysparzać będą czci i uwielbienia naszemu Stwórcy. Usta nasze będą unikać wszelkich mów złych, niedorzecznych, obelżywych lub w jakimkolwiek stopniu nieczystych i uwłaczających Bogu lub bliźnim, zaś tematy duchowe, o wielkim i chwalebnym planie Bożym itp., będą częstym przedmiotem naszych mów. W taki sposób słowa nasze będą przewodem Boskiej łaski i prawdy dla drugich i przez to imię Boże będzie święcone nie tylko przez nasze słowa ale i przez tych, na których słowa nasze wywrą swój uświęcający wpływ.

Straż
R-
„Straż” 1937/7 str. 98